

ren Bemyndigelse til at nedsætte dem efter indhentet Erklæring fra Jernbaneraadet og med Tilslutning fra begge Tings Finansudvalg. Jeg forstaaer denne Bemyndigelse saaledes — saaledes er det ogsaa opfattet og givet Udtryk i Folketinget —, at Ministeren faar Bemyndigelse til ikke blot at nedsætte Taksterne, men ogsaa til, hvis det skulde vise sig nødvendigt, igen at sætte dem op, dog ikke ud over de Takster, som indeholdes i Lovforslaget, og som helt igennem maa opfattes som Maksimaltakster. Den Bestemmelse, som her er sat ind, har medført enkelte formelle Ændringer i det oprindelig forelagte Lovforslag, hvor der var nævnt Minimaltakster. De er selvfølgelig taget ud, thi ellers vilde de jo sætte en Begrænsning for Ministerens Bemyndigelse til at sætte Taksterne ned.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Stensballe: Det er første Gang i de sidste 25 Aar, der i dette høje Ting foreligger Forslag til en almindelig Nedsættelse af Statsbanernes Takster. Formaålet med de stadige Forhøjelser af Taksterne har jo været at skaffe Balance i Statsbaneregnskabet, og det lykkedes ogsaa saa nogenlunde, til Tider med et mindre Overskud, indtil Krigen kom. Men allerede et Par Aar ind i Krigsperioden begyndte Statsbanerne at arbejde med Driftsunderskud. Det saas ganske vist ikke af Statsbaneregnskaberne, men dette kom af, at de Dyrtdistillæg, som blev udbetalt til Tjenestemændene, ikke blev opført paa Statsbanernes Regnskaber, med afholdtes paa et særligt Regnskab under Finansministeriet. Underskuddet er jo stigende i de senere Aar, efter at Udgifterne til Materielanskaffelser har været voksende, efter at Lønningerne er steget, og navnlig efter at der er indtraadt den store Depression i Erhvervslivet og den dermed følgende nedadgaende Trafik. Særlig er det jo gaet ud over Godstrafikken. Af en Beregning, der er foretaget, og som bl. a. indeholdes i Beretningen fra det Udvalg, der blev nedsat af den højtærede Minister til at fremkomme med Forslag om Forholdet mellem Privatbanerne og Statsbanerne, fremgaar det, at saavel for Statsbanernes som for 33 Privatbaners Vedkommende, hvor Forholdet har været gjort til Genstand for Undersøgelse, har der været en Nedgang i Godstrafikken paa 25 pCt.; og denne Nedgang er sikkert ikke standset siden da, er vel snarere blevet noget forøget.

I Modsætning til det Lovforslag, som

i Gaar blev vedtaget af Tinget ved tredje Behandling, og hvori der kun blev foreslaaet Nedsættelser for enkelte Taksters Vedkommende, er der her stillet Forslag om Nedsættelse af saa godt som alle Takster. Som den højtærede Minister lige har udtalt, er der allerede i Sommerens Løb administrativt foretaget Nedsættelser af Ilgodstakster, af Taksterne for Frimærkepakkers Indskrivning og for Rejsegods, ligesom der i enkelte Tilfælde er sket en Omklassificering fra den ene Vognklasse til den anden, saaledes f. Eks. med Hensyn til fersk Fisk, der er nedsat fra 4de til 5te Vognklasse. Nærværende Lovforslag bringer langt betydeligere Nedsættelser, saa betydelige, at man ikke kan vente, at der derved kan skabes en saadan Mertrafik, at der kan blive Balance i Statsbanernes Budget, men Forslaget tager jo ogsaa i første Linie Sigte paa at bidrage til at yde Erhvervslivet en Hjælp under den meget vanskelige Situation, hvori det for Øjeblikket befinder sig, og man maa da haabe, at Erhvervene til Gengæld vil støtte Banerne ved i alt Fald under lige Vilkaar at lade Banerne faa de Transporter, som skal udføres. Endvidere maa man haabe, at Udgifterne vil gaa ned og derigennem bidrage til at skabe Balance. Den svindende Dyrtdid og de dermed i Forbindelse staaende Nedsættelser i Lønningerne vil jo bidrage sit dertil, ligeledes Indførelsen af den Sparsommelighed i selve Administrationen, som Statsbanernes Ledelse har paataget sig at gennemføre i Overensstemmelse med den i Fjor afgivne Betænkning fra Statsbanernes Spareudvalg, og de Beparelser, som den store Sparekommissions Betænkning af i Aar har givet Anledning til.

Det er ret store Nedsættelser, der foreslaas i Lovforslaget. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, men kun nævne, at de tilsammen vil andrage en Risiko paa ca. 30 Mill. Kr., hvoraf ca. 12 Millioner falder paa Persontaksterne, ca. 18 Millioner paa Godstaksterne. Der er ogsaa taget Hensyn til den foreslaaede Ændring i Forbindelsestarifferne mellem Privatbanerne og Statsbanerne, og jeg vil tillade mig saavel paa Privatbanernes Vegne som, tør jeg sikkert sige, paa alle de Fabrikanters Vegne, der bor ved Privatbanerne, at bringe den højtærede Minister en Tak, fordi denne Ændring er medtaget i Forslaget.

Ved de Nedsættelser, der foreslaas, vil Billetpriserne pr. km paa 3die Klasse blive 5 Ø. mod 2,75 Ø. i 1914, saa at der altsaa fra dette Aar kun er en Forøgelse paa 80 pCt.; en tilsvarende Forøgelse: 80 pCt.